

Harnek Singh, etc., v. The State of Punjab, etc., (Harbans Singh, C.J.)

ਸੋਧ ਐਕਟ. ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਆਪਣੇ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖੇਤੀ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਸੋਚਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੱਢਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਆਪਣੇ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਆਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ. ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(5) ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(6) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਵਕੀਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਫਸਟ ਗ੍ਰੇਡ, ਜੀਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1970 ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਆਰ. ਐਸ. ਨਰੂਲਾ,

ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜੇ. ਜੇ.

ਹਰਨੇਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ.

ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

Harneek Singh, etc., v. The State of Punjab, etc., (Harbans Singh, C.J.)

ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 124 ਆਫ 1967

25 ਅਗਸਤ 1971 ਈ.

ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XIII) - ਸੈਕਸ਼ਨ 32-FF— 21 ਅਗਸਤ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ- ਨਿਰਧਾਰਨ-

ਅਜਿਹੇ ਭੂਮੀ-ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਰਪਲੱਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਦੇਸ਼- ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ- ਕੀ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ- ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿਓ- ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐਫਐਫ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਜੰਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। 21 ਅਗਸਤ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ, ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਲਈ। ਤਬਾਦਲੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟਰਾਂਸਫਰ ਗੁਲਤੀ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੇ 21 ਅਗਸਤ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। (ਪਾਰਾ 15 ਅਤੇ 21)

ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ 24 ਸਤੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ। ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ 25 ਅਗਸਤ 1971 ਨੂੰ ਮੁੜ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

17 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ 1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰਬਰ 1064 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਜੇਐਨ ਸੇਠ ਅਤੇ ਐਨਐਲ ਢੀਗਰਾ ਨੇ ਕੀਤੀ।

ਐਸ ਐਸ ਕੰਗ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਸ੍ਰੀ ਸਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਲਈ।

ਰੈਫਰਿੰਗ ਆਰਡਰ-

ਇਸ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ:-

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.- ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਇਹ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ 17 ਮਾਰਚ, 1967 ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ।

ਹਿਸਾਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਨਨਹਰੀ। ਇਹ ਪਿੰਡ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਭਾਖੜਾ ਜਲ ਭੰਡਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਉਜਾੜੇ ਗਏ

Harnek Singh, etc., v. The State of Punjab, etc., (Harbans Singh, C.J.)

ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਸੋਬੇ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ 31 ਅਗਸਤ, 1956 ਨੂੰ ਦੋ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣ ਗਏ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 377 ਵਿੱਘੇ ਅਤੇ 9 ਬਿਸਵੇ ਦਾ ਰਕਬਾ 1000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ। 22 ਮਾਰਚ, 1958 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਭੈਣ, ਧਨ ਕੁਆਰ ਤੋਂ 50,000 ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀ। ਕਿ 1960 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 62 ਵਿੱਚ, 18 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, 1960 ਦੇ ਐਕਟ 10 ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਧੰਨ ਕੌਰ, ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਪੈਪਸੂ ਟੈਨੈਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ, 1955 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 32-F ਅਧੀਨ ਵਾਪਸੀ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ। ਪਰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 26 ਫਰਵਰੀ, 1960 ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ 27.83 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਰਪਲੱਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ 1958 ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਅਧੀਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 3 ਜਨਵਰੀ 1963 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਉਠੀ ਹੈ। *ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ* ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤੇ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਰਪਲੱਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ; ਕਿ ਉਹ 1958 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ; ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਐਫਐਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬੇਗਾਨਗੀ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਚੇ - ਸੁੱਚੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧੰਨ ਕੌਰ ਦੇ ਸਾਬੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਐਫਐਫ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਫਾਇਦਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 50,000, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਇਹ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਸਨ।

ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਉਹ ਧਾਰਾ 32-ਐਫਐਫ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਪਵਾਦ ਦਾ ਐਡਵਾਂਸ ਟੇਜ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(3) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਨਹੀਂ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਘਾਟ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਸੀ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹੋਣ, ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ ਧਾਰਾ 32-ਐਫਐਫ ਅਧੀਨ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਉਹ ਸੀ. ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਉਸ ਕੀਮਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1) ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। - ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ: -

“ਸ੍ਰੀ ਤੁਲੀ ਦੀ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐਫਐਫ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 21 ਅਗਸਤ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਿਪਟਾਰਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇਸ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਦਾ ਇਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਲਈ। ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ- ਜੇਕਰ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ, ਕਿ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਦੇਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(4) ਇਹ ਇੱਕ ਦਾਨੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਸਵਾਲ, ਕੀ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 32-ਐਫਐਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(1) ILR (1966) 1 ਪੀ.ਬੀ. 707-1966 ਕਰ. LJ (Pb.) 165.

ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ. ਭੂਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ। ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ. ਸ਼ਾਮਬੰਦੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ

ਅਤੇ ਹੋਰ, (3) ਅਤੇ ਇੰਦਰਰਾਜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (4) ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਰੀ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਨਿਰਣਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ / ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ, (5) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ? ਸਰਪਲੱਸ ਏਰੀਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਰਪਲੱਸ ਏਰੀਆ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੋਂ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ। ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, (1) ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

"* * * * ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ***

* * * * ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ

ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ (1955 ਦਾ 13) ਨਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਇਸ ਰੀਸਪੈਕਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ v. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1) * * * * ਮੁੱਖ ਅੰਤਰ

ਦੋਵਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਵਾਧੂ ਰਕਬਾ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਾਲਕ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਤੋਂ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖੁਦ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਸਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ. ਇਸ ਲਈ ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ (ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਸ ਰੂਲਜ਼, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਫਾਰਮ 'ਡੀ', ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟਰਾਂਸ ਫੀਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਵਿਚ ਨਰੂਲਾ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) 1969 ਰੇਵ. ਐਲਆਰ 70.

(3) (1965) 44 LLT 31=1965 PLJ 24.

(4) 1965 PLJ 66.

(5) (1966) 45 LLT 176=1966 ਕਰ. LJ (Pb.) 634=1966 PLR 844.

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ, (5) ਪੰਨਾ 635 ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਪੰਜਾਬ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਿਯਮ 6(6) ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪੁੱਤਰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ

ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫਾਰਮ ਡੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵੇਖੋ। ਲਾਲ ਤੋਂ ਉੱਪਰ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸੁਣਵਾਈ ਵੇਲੇ ਵੀ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਤੱਥ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹੜੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਰਜੀਹੀ ਹਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਫਾਰਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਕੋਲ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪੈਪਸੂ 'ਤੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ- ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦਾ ਕੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕਿ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ। ਨਿਯਮ 6 (ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੇ) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 21-ਬੀ ਅਤੇ 22 (ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੇ) ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਬੰਧਿਤ ਫਾਰਮ ਫਾਰਮ VII-F ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਫਾਰਮ ਦਾ ਭਾਗ B ਇੱਕ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਕਾਪੀ ਹੈ

ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਾਰਮ ਡੀ ਦੇ ਭਾਗ ਬੀ ਦਾ ਜਿਸਦਾ ਨਰੂਲਾ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਨਜਿਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (5) ਵਿੱਚ।

(5) ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਦਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਲਾਭ ਮਿਲੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਐਫਐਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿਠਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, (1) ਕੀ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਭੂਮੀਹੀਣ ਹੈ ਅਤੇ (2) ਕੀ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (1) 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: -

"ਜਿਥੇ 21 ਅਗਸਤ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਕਾਨੂੰਨ, 1955 ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

ਸਤੰਬਰ 24, 1970

1971 ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ।

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ-(6) ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਜੇ. ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਇਸ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ. 24 ਸਤੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ: -

"ਜਿਥੇ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ 21 ਅਗਸਤ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੀ

ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

(7) ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ (ਸੈਕਸ਼ਨ 32-A ਤੋਂ 32-NN) ਪੈਪਸੂ ਟੈਨੈਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ (1955 ਦਾ 13) ਦੇ ਚੈਪਟਰ IV-A ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਏ, ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ "ਪ੍ਰਤੀ ਮਿਸਬਲ ਸੀਮਾ" ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਇਹ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਅਨੁਮਤੀ ਸੀਮਾ ਤੀਹ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਹੈ। ਧਾਰਾ 32-ਬੀ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਮਤੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ 30 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਾ:

- (a) ਪਾਰਸਲ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪਾਰਸਲਾਂ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ;
- (b) ਉਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਧਿਆਇ IV-A ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਛੱਤ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ
- (c) 21 ਅਗਸਤ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹੋਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਵੇਰਵੇ।

ਮੈਂ ਐਕਟ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 32-BB ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਟਵਾਰ ਸਰਕਲ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਧਾਰਾ 32-ਸੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 32-ਬੀ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਏਜੰਸੀ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਏਗਾ ਜੋ ਉਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪਾਰਸਲ ਜਾਂ ਪਾਰਸਲਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਵੀ। ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰੋ।

- (1) ਧਾਰਾ 32-ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 32-ਬੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਅਜਿਹੀ

ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ

ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 32-BB ਜਾਂ ਧਾਰਾ 32-C ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਲੈਕਟਰ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਡਰਾਫਟ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ।, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖਾਸ ਪਾਰਸਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਆਪਣੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਛੱਤ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ-

- (2) ਡਰਾਫਟ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 32-ਪੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਪੈਪਰਸੂ ਭੂਮੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
- (3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (4) ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਡਰਾਫਟ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਰੀਕਾਰਡ ਮੰਗ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।
- (5) ਉਪ-ਧਾਰਾ (3), ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਲੈਕਟਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।
- (6) ਡਰਾਫਟ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਬਾਰੇ ਪੈਪਰਸੂ ਭੂਮੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਿਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
- (7) ਫਿਰ ਅੰਤਿਮ ਬਿਆਨ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮੰਗਣ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (8) ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਡੀਡੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਿਰਣੇ ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵੈਸਟਿੰਗ ਧਾਰਾ 32-ਈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ

ਵੀ ਹੋਵੇ। ਭੂਮੀ-ਮਾਲਕ ਦਾ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਸ ਦਾ pos-i ਸੈਕਸ਼ਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 32-F ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐਫਐਫ ਜੋ ਕਿ ਅਗਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

“ਕੁਝ ਟਰਾਂਸਫਰ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ 30 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਤੱਕ, ਕਿਸੇ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਭੂਮੀ-ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ। ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਨੁਮਤ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, 21 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਗਸਤ, 1956, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਰ ਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਇਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਸੁਭਾਅ ਲਈ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 32-G(1) ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਜੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਏ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ। ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਜ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵੇਰਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ- ਧਾਰਾ 32-ਐਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਧਾਰਾ 32-ਜੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ IV-A ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹਵਾਲਾ-* ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਹੇਠ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਜਿਹੇ

ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਨਜ਼ਿਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਨਿਯਮ, 1958 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1958 ਦੇ ਨਿਯਮ ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ) ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਭਾਗ V ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੱਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਅਤੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਿਯਮ 19 ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਗ V ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ (ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਛੱਡ ਕੇ) ਨੂੰ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਫਾਰਮ VII-A ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ। ਨਿਯਮ 20, ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਪਟਵਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪਟਵਾਰੀ ਫਾਰਮ ਭਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚਲੇ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 21 ਅਨੁਸਾਰ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਤਹਿਸੀਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਹੈ। ਨਿਯਮ 21-ਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਟਵਾਰ ਸਰਕਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 32-ਬੀਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਧੂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਆਦਿ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 21-ਬੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰੈਵੇਨਿਊ ਫੀਲਡ ਸਟਾਫ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨਾ।—

- (1) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਬੀ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ,

Harnek Singh, etc., v. The State of Punjab, etc., (Narula, J.)

ਕੁਲੈਕਟਰ, ਪਟਵਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਫਾਰਮ VII-F ਵਿੱਚ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਾਂ ਫਾਰਮ VII-G ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਪਟਵਾਰੀ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀ ਗਈ ਹਰੇਕ ਰਿਟਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇਗਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਸਰਕਲ ਕਾਨੂੰਗੋ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ। (2) ਸਰਕਲ ਕਾਨੂੰਗੋ ਨਿੱਜੀ *ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਾਰਮ VII-F ਜਾਂ ਫਾਰਮ VII-G ਵਿੱਚ ਪਟਵਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਸਦੀਕ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਕੋਲ ਭੇਜੇਗਾ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਤਸਦੀਕ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇਗਾ।

- (3) ਜਿੱਥੇ, ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਫਾਰਮ VII-C ਅਤੇ VII-E ਦੀਆਂ ਵਾਧੂ ਕਾਪੀਆਂ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਫਾਰਮ VII-D ਅਤੇ VII-E ਦੀਆਂ ਵਾਧੂ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਨਿਯਮ 21-ਏ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ, ਕਰਨਲ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਫਾਰਮ VII-A ਜਾਂ ਫਾਰਮ VII-F ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ।, ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫਾਰਮ VII-B ਜਾਂ VII-G, ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਨਿਯਮ 22 ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਨੰ. VIII ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਰਾਫਟ ਸਟੇਟਮੈਂਟ (ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਾਰਮ VII-A ਵਿੱਚ, ਫਾਰਮ VIII ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 23-ਏ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-FF ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(10) ਫਾਰਮ VII-A ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਮ, ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ, ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ, ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਉਸ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਕੁੱਲ ਰਕਬਾ, ਪਿੰਡ-ਵਾਰ ਸਵੈ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਕੁੱਲ ਰਕਬਾ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੇਤਰ, ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਖੇਤਰ, ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਕੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੱਤ ਤੋਂ ਛੋਟ ਮੰਗੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵੇਰਵੇ, ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਆਦਿ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 21 ਅਗਸਤ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਵੇਰਵੇ, ਧਾਰਾ 32-ਬੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵੀਸੋ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਪਟਵਾਰੀ ਧਾਰਾ 32-ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਫਾਰਮ VII-F ਦੇ ਭਾਗ A ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਫਾਰਮ VII-A ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ; ਅਤੇ ਵਿੱਚ

21 ਅਗਸਤ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਭਾਗ ਬੀ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਉਹ ਧਿਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ, ਭੁਗਤਾਨ

Harnek Singh, etc., v. The State of Punjab, etc., (Narula, J.)

ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਵੇਰਵੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਾਰਮ VII-F ਪਟਵਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਗੋ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(11) ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਫੋਲੀਓ ■ ਸੈਂ ਐਕਟ ਅਤੇ 1958 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਭਰਦਾ ਹਾਂ: -

- (i) 21 ਅਗਸਤ, 1956 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦੀ ਆਪਣੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
- (ii) 30 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- (iii) 21 ਅਗਸਤ, 1956 ਅਤੇ 30 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇੱਕ ਭੂਮੀ-ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਭੂਮੀ-ਮਾਲਕ ਨੂੰ (ਉਸ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਜਿਸ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ) ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ), ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਿਯਮ 23-ਏ (ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਪਤੀ ਮਰਦ ਜਾਂ ਔਰਤ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜ, ਪਿਤਾ, ਮਾਤਾ, ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਮਾਤਾ ਦੀ ਭੈਣ, ਭਰਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਦੰਤ, ਮਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵੰਸ਼, ਪਤਨੀ ਦੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਦੇ ਪਤੀ):
- (iv) ਅਜਿਹੇ ਟਰਾਂਸਫਰ (ਅਗਸਤ 221, 1956, ³ ਅਤੇ ³ ਜੁਲਾਈ 30, 1958 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ) ਕਿਸੇ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ
 ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੂੰ ਅਣੀਡੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ;
- (v) ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਪਲੱਸ ਵੈਸਟ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਤਬਾਦਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ (ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ) ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ;
- (vi) ਧਾਰਾ 32-ਬੀ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਆਪਣੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ (ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ

Harnek Singh, etc., v. The State of Punjab, etc., (Narula, J.)

ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ) 21 ਅਗਸਤ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ

(vii) ਫਾਰਮ VII-F ਦੇ ਭਾਗ B ਵਿੱਚ ਪਟਵਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਖੁਦ ਨਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਭੂਮੀ-ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਫਾਰਮ VII-A ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(12) ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਐਲ.ਸੀ.ਨੋਟਿਸੇਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ. ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਚਾਹਿਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, (6)- ਉਸ ਧਾਰਾ 32-ਐਫ.ਐਫ. ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਕੇ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਜੰਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ 21 ਅਗਸਤ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਲਈ ਜਿਸ ਦਾ ਇਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ: -

"ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤਬਾਦਲਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ"

(6) ਏਆਈਆਰ 1967 9.ਸੀ. 930

ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕੁੱਲ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚੋਂ, ਛੱਤ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀਮਾ ਹੈ, ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਅਸਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਹਿੱਤ ਕਾਇਮ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ. ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ, ਜੋ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਦਲੀ ਜਾਂ ਤਾਂ 21 ਅਗਸਤ, 1956 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਤਬਾਦਲਾ ਜੁਲਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 31, 1958. ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐਫਐਫ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਕੰਗ ਵੀ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ

ਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। -ਮਾਲਕ- ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ 21 ਅਗਸਤ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(13) ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਮ.ਜਗਨ ਨਾਥ, ਸੇਠ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖੇ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ (1953 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ, X) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਚਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਫੀਸ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੁਕਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ. (i) ਘਮੰਡੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (3) ਅਤੇ (ii) ਇੰਦਰਰਾਜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ, (4) ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ। (5) ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ, ਜੇ. ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ, (7) ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ (ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ, ਜੇ. ਸਹਿਮਤ ਸਨ) ਕਿ “ਨਹੀਂ ਤਾਂ, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਅਧੀਨ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੋੜ (ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਸਾਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। “ ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (7) (ਸੁਏਰਾ) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਬੈਚ ਨੇ ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, (7) ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1) ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਦੇਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ (7) ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਉਠਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿਚ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਉਦੇਸ਼ਾਂ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਦ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

(14) ਸ੍ਰੀ ਸੇਠ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪੀ.ਸੀ. ਪੀਡਿਤ, ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਪਾਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਐਮ.ਐਸ. ਗੁਜਰਾਲ, ਜੇਜੇ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਚ

Harnek Singh, etc., v. The State of Punjab, etc., (Narula, J.)

ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਵਿੱਚ *ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਚੌਪੜਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ*, (8)। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਜੇ.ਜੇ. ਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ- ਜਿਸ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ (ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ) ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ) ਅਤੇ ਹਰਦੇਵ *ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* (7) ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ।) 'ਤੇ

(7) ILR (1970) 1 ਪੀ.ਬੀ. & Hr. 411.

(8) ILR (1971) 1 ਪੀ.ਬੀ. & Hr. 490-1971 PLR 335।

ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਇਕਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ *ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* (7) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। .

(15) ਆਖਰੀ ਆਧਾਰਟੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸੇਠ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਹੈ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਜੈਨ, ਜੇ. *ਅਕੰਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸੀਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ*, (9)। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਰਫ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਕੰਗ ਨੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ *ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* (1) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਭਰ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਸੇਠ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ: -

“ਸ੍ਰੀ ਤੁਲੀ ਦੀ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐਫਐਫ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 21 ਅਗਸਤ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਿਪਟਾਰਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਇਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਲਈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ - ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦਲੀਲ, ਕਿ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਦੇਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਤੁਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(16) ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸੇਠ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (2) ਵਿੱਚ "ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ

ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

(9) 1971 ਰੇਵ. ਐਲਆਰ 169.

ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜੋ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਰਿਣਾਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਿੱਤ ਉਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। *ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (1)* ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ (ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ) ਕਿ ਧਾਰਾ 32-ਐਫਐਫ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ "ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, "ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਸ. ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਚਾਹਿਲ ਦੇ ਕੇਸ (6)* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 32-ਐਫਐਫ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਚੰਗੇ ਤਬਾਦਲੇ ਹਨ। ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚਿੰਤਤ ਹਨ। ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲਗਭਗ ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ *ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਚਾਹਿਲ ਦੇ ਕੇਸ (6)* ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ 32-ਐਫਐਫ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਅਤੇ ਨਿਯਮ, *ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)* (ਸੁਪਰਾ) (ਤਬਾਦਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ, ਹੁਣ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।

(17) ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ 1 ਕਿੰਡੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 32-FF ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23-ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫਾਰਮ VII-F ਦੇ ਭਾਗ ਬੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ - ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕੰਗ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(18) ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲੇਟੋਆ ਲਈ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿੱਥੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਉਸੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ *ਅੰਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟਮ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ*। ਕੁਦਰਤੀ

Harnek Singh, etc., v. The State of Punjab, etc., (Narula, J.)

ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਲੜੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਵੀਨਤਮ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। *ਭਾਰਤ ਬਨਾਮ ਕਰਨਲ ਜੋਐਨ ਸਿਰੀਹਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ*, (10): -

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ *ਕ੍ਰੈਪਾਕ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ *ਯੂਨੀਅਨ* (11) ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 'ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਗਰਭਪਾਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ *iso** ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।"

(19) *ਰੀ ਉੜੀਸਾ ਦੇ S Infic ਸਟੇਟ 3*) ਬਨਾਮ *ਡਾ. (ਮਿਸ) ਇੱਕ ਬਿਨਾਪਾਨੀ ਦੇਈ ਡੀ ਅਤੇ ਓਥ* (12) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਨਤੀਜੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

- (10) 1970 SLE 748
 (11) AIE 1970 150-1969 SLE. 445.
 (12) *ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1269*

ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਸਬੂਤ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਨਿਆਂ ਦੀ ਮੂਲ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਿਤ ਹਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ *ਡਾ. (ਮਿਸ) ਬਿਨਾਪਾਨੀ ਦੇਈ ਦੇ ਕੇਸ* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

(20) *ਫਿਰ? ਏ ਜੇ ਕੇ ਜੇ ਕਰੈਪਕ ਏ ਅਤੇ ਓ ਹੋਰ ਵੀਵੀ. Union OofIndio cmd 0 others* (11) ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਗਰਭਪਾਤ

ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(21) ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੰਦਰਭ ਉਸ ਵੱਡੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ। ਇਹ ਵਜ਼ਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਰਾਏ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ-

(22) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਆਫ ਐਜੂਕੇਟ ਆਇਨ ਬਨਾਮ ਰਾਈਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, (13) ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੈਂ ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ 21 ਅਗਸਤ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਫੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(23) ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਖਰਚੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਵੇਗਾ।

(13) (1911) AC 17

H ARBANS SINGH CJ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

(24) ਜੀ ਉਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀਆਰ ਤੁਲੀ, ਜੇ.

(25) ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.. ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਸ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜਵਾਬ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 1958 ਦੇ ਨਿਯਮ ਟਰਾਂਸ ਫੀਸਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ACIt ਦੇ ਉਪਬੰਧ: ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਲ ਹੋਣਗੇ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐਫਐਫ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਲਾਭ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰੇ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ

ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਐਕਟ, ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕਰਨਾ। ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਕੋਲ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤਬਾਦਲੇਕਰਤਾ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਚਾਹਿਲ ਦੇ ਕੇਸ (6)* ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤਬਾਦਲਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਪਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਨੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਲਾਭ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਏਸੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ! ਟੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਪੀਸੀ ਜੇ ਏਆਈਐਨ, (26)-ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਨਰੂਲਾ ਜੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ